

Για την κυρία μου, για την φιλόλογο μου, για την κυρία Πονίδου

Φοβάμαι... τρέμω... Πρώτη μέρα στο γυμνάσιο. Πώς θα 'ναι άραγε τα πράγματα, οι καθηγητές; Αυστηροί, επιεικής...; Φυσιολογικά άγχη από ένα πρωτάκι. Και φτάνουμε σήμερα, στο τέλος της δευτέρας γυμνασίου, μετά από μια καραντίνα, πολλές σχολικές εμπειρίες, γνώσεις και εργασίες ,ώριμη πια και περήφανη που είμαι μέλος της δημοσιογραφικής ομάδας!. Κάπου εδώ λοιπόν οφείλω και θέλω να πω δυο λόγια για τον εμπνευστή αυτής της υπέροχης ομάδας... Την μια και μοναδική κυρία Πονίδου, η οποία μου μετέδωσε πολλές γνώσεις, αλλά όχι με τρόπο στείρο, αλλά γεμάτο αγάπη, βιώματα, συμβουλές και εκπαιδευτικές εκδρομές! Κάθε φορά που έβλεπα πώς έχουμε δίωρο με την κυρία Πονίδου χαιρόμουν τόσο πολύ!. Τι να πρωτοθυμηθώ; Την ραδιοφωνική εκπομπή; Την εξερεύνηση στη βιβλιοθήκη της Θεσσαλονίκης για τη ζωή του Αριστοτέλη ή όλα τα εκπαιδευτικά προγράμματα και εργασίες που οργανώσαμε και παρουσιάσαμε στο σχολείο αλλά και στην τάξη μας; Σήμερα έμαθα ότι του χρόνου δυστυχώς δεν θα έχουμε την κυρία Πονίδου. Συνταξιοδοτείται. Το πόσο πολύ στεναχωρήθηκα που δεν θα την έχω στην τρίτη γυμνασίου δε λέγετε!. Παρόλα αυτά θα ήθελα να την ευχαριστήσω για το ήθος της, για τον τρόπο που μας αντιμετώπιζε, σαν ισάξιοι ενήλικες και για όλα αυτά που μας μετέδωσε. Μα πάνω απ' όλα θέλω να της υποσχεθώ πως όλα αυτά που είδε και πίστεψε σε 'μένα θα προσπαθήσω σκληρά να τα διατηρήσω και να τα αναδείξω ακόμη περισσότερο.

Με πολύ αγάπη , με απεριόριστη εκτίμηση,
Ευχαριστώ πολύ για όλα κυρία Πονίδου

Συμεωνίδου Αλίκη Β4
Μέλος δημοσιογραφικής ομάδας του 2^{ου} γυμνασίου Χαριλάου